

Spm. nr. S 1167

Til *fiskeriministeren* (23/8 90) af:

Hjortnæs (S):

»Vil ministeren kommentere forsideartiklen i Havfiskeren, nr. 33 fra torsdag den 16. august 1990, hvoraf det fremgår, at mange fiskere i Thyborøn ikke har til renter og afdrag på fartøjer, og at dette kan gå ud over hele samfundet i Thyborøn?«

Svar (30/8 90):

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Fiskeriministeriets opgørelse over omsætningen i dansk fiskeri i første halvår af 1990 viser en fremgang i værdien af landingerne i konsumfiskeriet på 3 pct. i forhold til første halvdel af 1989, hvorimod værdien af industrilandingerne viser et fald på 51 pct. Der er for fiskeriet som helhed tale om et fald i omsætningen på i alt 13 pct.

Da nedgangen i særlig grad har ramt industrifiskeriet i Nordøen – herunder tobisfiskeriet – påvirkes trawlerflåden i det vestjyske område mest.

Industrifiskepriserne afhænger af verdensmarkedspriserne på fiskemel og fiskeolie, og udsving i disse priser er et resultat af en række faktorer, således at et sikkert skøn over den fremtidige prisudvikling ikke umiddelbart kan foretages. Hertil kommer, at omkostningsudviklingen i fiskeriet som helhed er underlagt en række faktorer, jf. f.eks. udviklingen i brændstofpriserne, der har stor betydning for visse typer fiskeri.

Når nedgangen i industrifiskeriet og omkostningsudviklingen i fiskeriet som helhed ikke har kunnet kompenseres ved en tilsvarende forøgelse af indtjeningen i konsumfiskeriet, er årsagen navnlig begrænsninger i kvoterne på de vigtigste konsumfiskearter.

Foruden de bestræbelser, vi fra dansk side har taget initiativ til i EF for at sikre en mere effektiv bevaringspolitik, der kan vende den langsigtede udvikling i fiskeressourcerne, har jeg i samarbejde med fiskeriorganisationerne søgt at tilrettelægge den internationale fiskeriregulering således, at udbyttet af de fangstmængder, der er til rådighed, maksimeres ved, at kvoterne så vidt muligt strækkes ud over året.

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Selv ikke den mest hensigtsmæssige fiskeriregulering kan imidlertid løse det problem, at det i øjeblikket for nogle fiskere kan være endog meget vanskeligt at få økonomi i fiskeriet.

Fiskeriets økonomiske problemer har bl.a. afspejlet sig i Fiskeribankens regnskaber. For at styrke Fiskeribankens muligheder for at løse sine opgaver har jeg netop fået godkendt et aktstykke i Finansudvalget vedrørende en bevilling på 47 mio. kr. Den konsolidering af banken, som der med vedtagelsen af dette aktstykke bliver tale om, vil forbedre bankens muligheder for – i de tilfælde, hvor der foreligger meget store økonomiske problemer hos lånerne – at gå ind i en konkret vurdering af løsningsmulighederne sammen med de øvrige kreditorer.

Spørgsmålet om, hvordan vi på længere sigt opnår bedre rentabilitet i fiskeriet, afhænger ikke alene af, om vi får skabt en forbedring i EF's bevaringspolitik, men også i høj grad af, om bestræbelserne på at reducere fiskerikapaciteten yderligere lykkes. Set ud fra et dansk synspunkt er det tilfredsstillende, at EF-Kommissionen for nylig – i erkendelse af nødvendigheden af at nå resultater i kapacitetspolitikken – fremlagde forslag til en yderligere styrkelse af ophørsordningen.

Jeg vil i den kommende tid sammen med fiskeriorganisationerne drøfte mulighederne for, at det danske fiskerierhverv kan få gavn af ændringerne i EF's støtteordning på dette område.

Spm. nr. S 1168

Til *miljøministeren* (24/8 90) af:

Glønborg (KRF):

»Finder ministeren, at rammerne for pinsekarnevallet i København yder tilstrækkelig sikkerhed for, at fremtidige karnevaller afvikles på en sundhedsmæssigt forsvarlig måde?«

Begrundelse

Efter det årlige karneval i pinsen er den indre del af København fyldt med svineri. Helt galt var det efter karnevallet i år, fordi de københavnske gadefejere gik i strejke, netop som de skulle rengøre byen efter karnevallet.

Larmen fra musikken og karnevalsdeltagerne er så høj, at den er til stor gene for de berørte beboere, ligesom de har meget vanskeligt ved at komme til og fra deres hjem.